Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

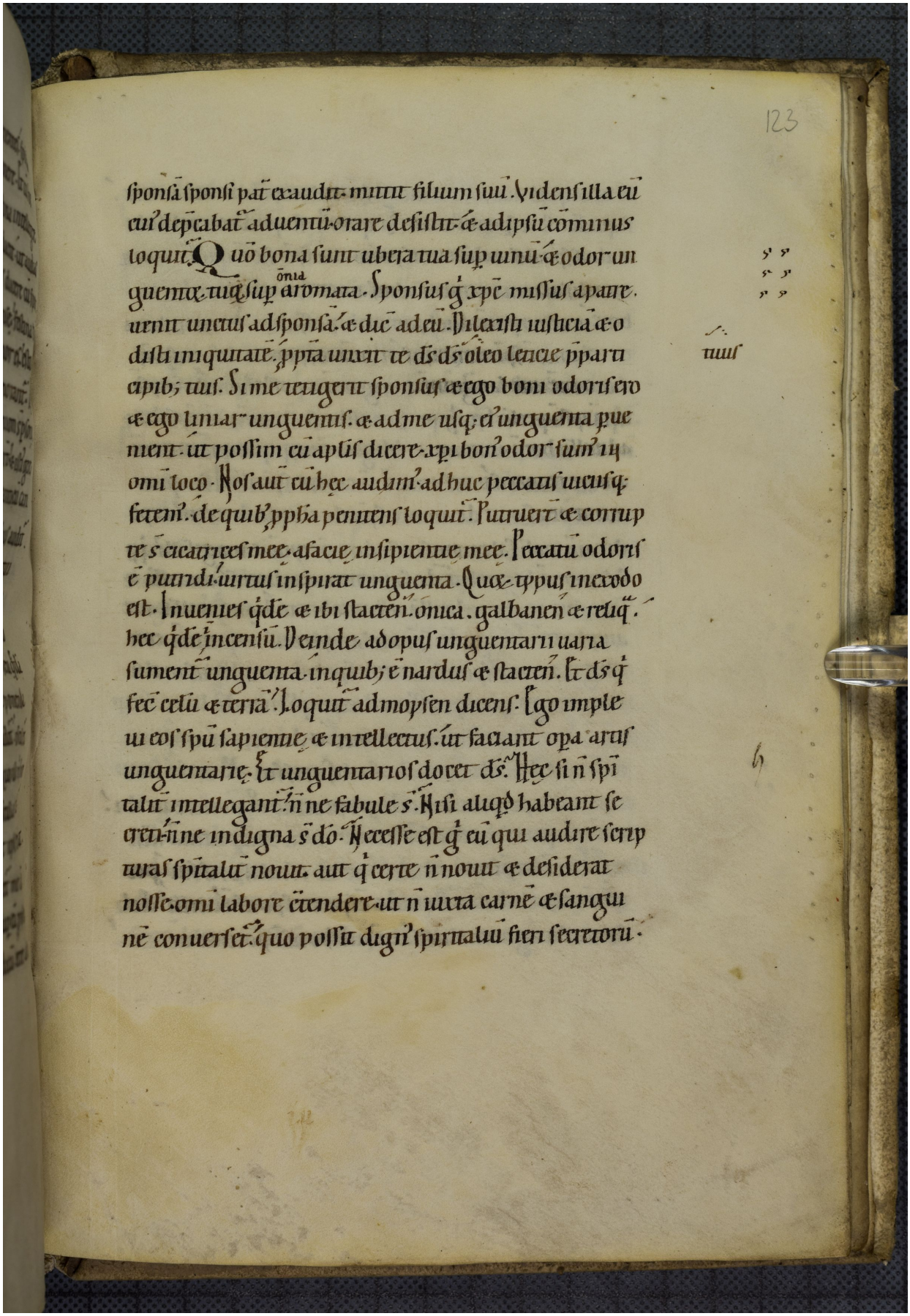

123

sponsa sponsi pat ecce audit. mittit filium suum. Videns illa eum
cui deprcabat aduentum orare desistit. et adipsum cominus
loquit. Quo bona sunt ubera tua sup unum. et odor un
guentorum tuorum sup omnia aromata. Sponsus q xpe missus a patre.
uenit uocatus ad sponsam. et dic ad eum. Dilexisti iustitiam et o
disti iniquitatem. ppter hoc unxit te ds ds oleo letitie pp arti
cipibus tuis. Si me tetigerit sponsus. et ego boni odoris ero
et ego liniar unguentis. et ad me usq; ei unguenta pue
nient. ut possim cum aplis dicere. xpi bonus odor sum in
omni loco. Nos autem cum hec audimus ad huc peccatis uiciisq;
feremur. de quibus ppha penitens loquit. Putruerunt et corrup
te sunt cicatrices mee. a facie insipientie mee. Peccatum odoris
est putridi. uirtus inspirat unguenta. Quod typus in eo do
est. Inuenies quidem et ibi stacten. onica. galbanen et reliqua.
hec quidem incensum. Deinde ad opus unguentarii uaria
sumentur unguenta. in quibus est nardus et stacten. Et ds q
fecit celum et terram. Loquitur ad moysen dicens. Ego imple
ui eos spu sapientie et intellectus. ut faciant opa artis
unguentarie. Et unguentarios docet ds. Hec si non spi
ritalit intellegant. non ne fabule sunt. Nisi aliquod habeant se
creti non ne indigna sunt do. Necesse est quicumque audire scrip
turas spiritalit nouit. aut quicumque certe non nouit et desiderat
nosse omni labore extendere. ut non iuxta carnem et sangui
nem conuersetur. quo possit dignus spiritalium fieri secretorum.